

ענין ערבית ליל שבת שער הכונות דרוש ב'

הנה **הג"ת** הריוחו כי עלה למקום האמלעו' ונעשו כמותם **האמלעו'** הריוחו בב' בחי' הא' הוא כי עתה יש במקומם אורות רבים אורות דגה" וואורות דגמ"ת. וכה' הוא כי כיון שיש שם כל אלו האורות הרבים אין יכולת ביסוד דאימא לקבלם בחיוב ונבקע ומתגלים כל האורות כולם אפי' אותם של האמלעויות **והעלו'ו'** הריוחו כי מה שהיו תחילה בסוד ראש קטן וזר עתה הגדיל הראש עד מקום המקיפים דל' דלגס כנ"ל ונגדל מאד באופן כי כל בחי' ז"א דאל' הריוחו ריוח גדול ותועלויות גדולות והם הם סוד תוס' שבת היתוסף בו ועז"א אין זו נק' עלייה אל הז"א לטעם הנ"ל כי הוא איננו עולה אבל ראשו הוא שנגדל' עד מקום המקיפים **עוד טעם ב'** כי אף אם הי' ממש עולה אל מקום המקיפים איננו נקד' עליה כי מקום המקיפי' מקומו נק' כי בלא הם מוחין מקיפים שלו עלמנו ואיננו נשאר עליהם של

בנה טועד כי ב' אורות דמו' מקיפין יש על ראש ז"א הא' הוא בחי' אור' ל' דלגס והב' הוא בחי' אור' מ' דלגס ויש ללס מלך אבא ויש ללס מלך אימא **והנה בליל שבת** לוקח ז"א המקיף התחתון שהוא או' ל' דלגס בלבד וכבר נת"ל כי אור' ל' דלגס שיצור ארכה הוא כשיצור קומת ג"ת דו"א בלבד שהם נה"י שבו ואינם בכל אורך ז"א ונס' ל' זו נחלקת לג' פרקים ג"כ ה' וענין זה ה' דלגס דא"ר וכן דלגס דאבא. ואמנם אין כל ג' פרקי או' ל' **בכנסים בטעם א'** וכמ"ש בע"ה **והנה** אם נאמר שז"א עולות ג"ר שבו במקום אלו המקיפים הנק' ל' דלגס. והג"א שלו עולות במקום חב"ד ונה"י במקום חג"ת א"כ נמצא כי גם ז"א עולה וכבר נת"ל כי בליל שבת אין עלייה לז"א אלא לטקביה. ואם נאמר שהמקיף של ל' דלגס יורדין וכנסין תוך רישא דז"א נמצא כי נשאר מקום חלל ואיר פטוי למעל' מראשו וענין זה א"א כי הנה בחי' המקיפים הנק' ל"ס הם ממש בגוף התבונה כטועד וא"כ איך אפשר שהל' שהם חג"ת דתבו' יכנסו תוך ז"א ויתרחקו מג"ר חב"ד דתבו' עלמנו ויתחלק גוף התבו' לב' חלקין וישאר מקום פטוי ביניהם. אבל הענין הוא באופן זה כי ז"א נשאר במקומו ואינו עולה וגם המקיפים נשארים במקומם ואינם יורדי' אמנם ראשו של ז"א נגדלת ועולה עד מקום אשר שם המקיפים הנק' ל' דלגס ומלכשה בתוכה את המקיפי' והרי איך איננו עולה וגם אינם יורדים :

ולחן המשל בזה ג"ר דעשיה שפולים במקום ג"ת דייר' כי אכל כאן מקום המקיפים מקומו של עלמנו הוא זה פשוט. אבל הנקב' יש לה עלייה גמורה ממש עתה בליל שבת. וזוהי ישיבו כל הספיקות הנו' בתחילת דרוש זה כי הנה בעת קב"ש שבה הנה היא עולה במקום נה"י דו"א דאל' אשר עלו אל חג"ת שבו כנ"ל ונשאר מקומם פטוי וריקן והנה עלייה זו עלייה גמורה היא כי הנה היא לוקחת מקום שליבו שלה שהוא במקום שהיו שם בתחיל' עומדים נה"י דו"א ולכן ליל שבת מכוונה אל הנקבה כי היא העולה עתה עלייה גמורה. והנה בדבר הזה לדקו יתרוין כל הסברות הספוכות הנ"ל בדרוש הזה בראשיתו והוא כי אמת הוא שאין הנקבה עולה אל מקום ג"ת בעת קב"ש וגם אמת הוא כי היא עולה במקום ג"ת. והענין הוא כי אמת הוא שפולה במקומו אבל בערך שאין זה עתה מקומה האמיתי כי הנה מקומה האמיתי עתה בליל שבת הוא שעומדין עם ג' אמלעויות יחדיו עמהם ובבחי' זו אמרנו שאיננה עולה אל מקום נה"י כי מקום נה"י עתה הוא למעל' בחג"ת דו"א ואחר בין השמשות שוכר הוא ליל שבת ממש אז ממילא היא חוזרת שפ"ס בהיות' בסוד נקו' אמת בלבד באותם הנה"י שעלו במקום ג' אמלעויות ממש אבל היא עומדת שם תחת היסוד והוא ואח"ך בעת העמידה של תפילה ערבית אז נעשית פר' גמור כמ"ש בעה"ת. וזוהי יתבאר לך ג"כ מ"ש בס"ס פ'

ועתה ראוי לנו לפרש כי הנה נתב"ל כי כל העולמות נתעלו באופן זה כי נה"י דעשיה עלו במקום חג"ת חג"ת חב"ד דבריאה עלו במקום נה"י דאל'. והנה עם הדרך הזה מוכרח הוא שיפלה הנה"י דאל' במקום חג"ת חג"ת חב"ד כי וכפי הנ"ל שאין בלילי שבת שום עליה כלל לז"א א"כ נה"י דאל' במקום עומדות ואיך יכולות לעלות גם כן ג' ראשונות דבריאה כיון שאין שם מקום פטוי אבל הענין הוא כי ג"ר דו"א דאל' וכן ג' אמלעויות שבו במקומם הם עומדות כי אין עליה לז"א בליל שבת אבל שלשה אחרונות שהם נה"י שבו הם העולות עם ז"א שבו ונשארים יחד עם כולם נה"י וחג"ת ובבחי' זו יש תוס' שבת לכל בחי' ז"א. ולבאר זה הענין לר"ך שנבאר ונעריך ההפרש שיש בין ג"ר לאמלעויות ובין האמלעויות לאחרונות. ונבאר עתה ג' היתרון שיש בין אלו לאלו דע כי ג"ת יש להם פחיות מעל' ממה שלמעלה מהם כשני סבות. האחד הוא כי הרגלים וסירכין הן דקין ורין ואינם רחבים ולכן אין האור מהפשט בתוכם הרבה. והב' הוא כי הם במקום תחתון ולכן אינן בערך מוחין אבל יש להם יתרון א' על שלמעל' מהם והוא כי הם במקום האורות המגולים כטועד כי מן החזה דו"א ולמע' מתגלים החדש' בנילוי והג' אמלעויות גדולה מעלתם על התחתון' בג' סבות הא' הוא כי מקומם גבוה מהם והב' כיון שמקום גבוה מוכרח הוא שהאורות של ג"ת בעברם ד"ש מיחיים שם רושם שלהם כטועד כי כל דבר קדושה בכל מקום ששוכר שם מינה קלה רושם. והג' הוא כי הנה הם בחי' רחבות כטועד כי הגוף הוא רחב והאורות שבו הם מתרחבים אבל יש להם גירעון א' מן התחתון' אריות' שהוא כי התחתון' אורותיהם מגולים והאמלעויות' סתומים כטועד והג' פליונות גדולות במעלה על האמלעויות ועל התחתונות בב' סיבות האחד הוא כי מקומם גבוה וגם כי כיון שמקומם גבוה מהם מוכרח הוא שהאורות של האמלעויות והתחתונות העובדים ד"ש מיחיים שם רושם הארחה ולב' סבות האלו נקרא הג"ר בחי' מוחין ממש משא"כ באמלעויות' ובתחתון' אבל בבחי' א' הם גרושות מן האמלעויות לפי שהאמלעויות הם רחבו' המקום והאבדים כנו' אבל הג"ר הם בתוך ראש א' קטן וזר מאד המחזיק שלשתן ואין אורותיהם יכולים להתרחב שם וגם בבחי' זו גרושות מן התחתון' כי אבר הראש קטן מאד מן הירכין והרגלים כטועד גם בבחי' אחרת גרושות מן התחתון' כי הג' עליונות אורותיהם סתומים וג' התחונים אורותיהם מגולי' באופן כי יש כמה מיני חילוקים משונים מאד ויש בחי' לאלו על אלו :

והנה בענין תפילה ערבית דליל שבת ביארנו כי הווג הוא הוא וזוג יעקב עם רחל ונמצא כי כפ"ז כי בשלש האמלעויות חג"ת דו"א שם הם עומדות נה"י דו"א ג"כ כנ"ל ונס' עלתה הנקבה וגם יעקב עומד שם עתה כטועד כי יעקב ורחל כחדא נפקין תריוכו מן החזה דו"א ולמטה ושם עומדים שניהם יעקב ורחל יחד בליל שבת. ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל כי בתחי' עומדים יעקב ורחל במקום הפטוי והירקון שנשאר במקום שהיו בו בתחי' הנה"י דו"א ואח"כ עלו ונתארכו יותר ועמדו במקום חג"ת דו"א אשר שם עומדים ג"כ נה"י דו"א יחדיו כנ"ל ואז נמצא כי רגלי יעקב ורחל עורפים ומתפשטין' עד ראש הברי' באותו מקום של הנה"י דו"א הא' ונמצא עתה כי אע"פ שיעקב ורחל הם למטה מחזה דו"א עכ"ז ארכן שיה לאורך ז"א והוא כי ארכו של ז"א הוא עתה ו' ספי' שהם ג"ר וג' אמלעויות כי הג"ת הם נכללות יחד עם האמלעויות כנו' וכן ארכן של יעקב ורחל הם כשיצור אורך ז"א ו' אמלעויות דו"א וג' התחתונות (ה) ואני מסופק כי נלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בזה באופן אחר והוא כי יעקב ורחל בתחלה עומדי' שניהם בנה"י דו"א הראשון באותו המקום הפטוי כנ"ל ואח"ך בתפילה ערבית עולים שניהם עד חג"ת דו"א אשר שם ג"כ עומדים עמהם נה"י דו"א כנו' ונמצא כי מקום הנה"י הא' אין יעקב ורחל מגיעים עד שם אבל נשאר מקומם

האורות וביאורים: (א) כפ"ס הנוטה ג' ספירות: (ב) וכנ"י הנוטה לפנות: (ג) עיני עו"ת דף ס"ז ע"א: (ד) כפ"ס הנוטה כולם הריוחו הרבה החושלת של זה יתן לזה. ואולי לר"ך לגרום כאן החושלת של חכירות: (ה) פ"ס פ"י משער השבת:

הדרוש מ- סז ע"ד הולך לפי העוד טעם.

שדה זה במערכת חיצונית

ומן תפילת ערבית

המלכות עולה לנה"י שעלו לחגיגות. וקומתה תחת עטרת היסוד

ענין שער הבנות שער ערבית ליל שבת

בנות (ט) זכרו הא'. ענין זכרו הא' שקודם תפילת ערבית הנה נחבאר בתפיל' שחרית דחול בענין זכרו כי כוונ' זכרו היא עליית היכל ק"ק דיע' הכלול מנ"ר העולה בנ"ת דבריה ונעשה ממש בחי' זריחה והיכל זה מחבדך עתה זריבו זכרון זכרון ונקרא ברוך כנו' נפ' פקודי' במלת ברוך של העמידה ושם נחבאר והנה הסדר של זכרו ק"ש שהוא בהיכלו הבר' כעוד ולכן אט אומרים קודם הברכות ההם ענין הזכרו שהוא בהיכל ק"ק דיע' כנו' שנעשה ממש עתה בחי' זריחה והענין הזה הוא ענינו חוץ' קדושת שבת בעו' היצירה ועולם היצירה הוא סוד הרוח כעוד ולכן לר"ך שחיוני עתה לקבל חוץ' שבת זכרון הרוח שלך שהוא מעולם היצירה. וזוהו יתיישבו לך כמה שאמרים מס"ה הנראים כסותרים זה אה זה כי הנה בפ' דר"ח מ"ח ע"א אמר ת"ח בשעת ד' ישראל מזכרים ומזמנים להאי סוכה שלום אוספיוא קדישא ואמרי הפרש סוכה שלום כו' וכיון דשריא ופריש' נדפחא על זכרון אריקת נשמתין דחתיין לכל חד וחד כו' ובפ' תרומה דבבב"א ודבב"א ע"א אמר זכרו את ה' המבורך זכרון דא אלטריו כל עמא זכרנא בשבתא זכרון דעו' דליבא וזמורה כו' ולא מזכרי ישראל זכרון דא עד דמחשערין בעשרין דנשמחין קדישין כו' ובפ' ויקהל דר' ר"ד ע"א משמע כי חוץ' נשמה אחי' מאליה חיבך כשנכנס ליל שבת. אבל הענין הוא זה כי כמה מיני בחי' חוץ' נשמה הם כי בלילה יש ללמד ג' מיני חוץ' שבת הא' חוץ' נפש וזה נעשה בעת קב"ש בשדה כנ"ל. והב' חוץ' סרוח וזה נעשה בעת שאומרים זכרו וכו' חוץ' נשמה וזה נעשה כשאומרים ופרוש סוכה שלום עלינו וגו' אלו הם כולם מד הנקב' שזמן עלייתה הוא בל"ש ואח"כ ביום שבת יש ג' מיני חוץ' נר"ן וגו' מד הזכר כי זמן עלייתו הוא ביום שבת וכל בחי' מאלו תבא' במקומו בע"ה. ונחזור לענין כי עיקר חוץ' קדושת היצירה אינו אלא בהיכל ק"ק שלו שעולה זכרון ונהפך דבריה' ממש וזכר זה נעשה בעת שאומרים זכרו ולכן חוץ' קדושת הארץ בארץ הוא בעת הו' ממש והרי נחבאר חוץ' קדושת הרוח נשמה בחי' עלי' העולמות. גם נוסף לך באור בענין זה והוא זכרון הארץ וז' ענינו שניתוסף עתה בו והוא כי הנה בענין קב"ש בשדה זכרון כי אז הוא זמן חוץ' הנפש לפי שאז נכנסו ג' פרקין תחתין של אות ל' דללס ללס דאבא וללס דאחא ומבחי' זו נמשך חוץ' הנפש כי שלשה פרקין תחתין הם בחי' נפש כעוד ואמנם עתה זכרו מחי' נשמה ג' פרקין אמלעים דאות ל' דללס דא' ולא דאבא וכניסתם נגמרת ביולד תפילת ערבית והנה פרקים האמלעים הם בחי' רוח ולכן עתה הוא זמן חוץ' הרוח ומה שחיוני זכרו את ה' המבורך הוא שחיוני במלת המבורך שהיא ה' מ"ב ר"ך פ' כי אות ה' תעשה בחי' מ"ב ובחי' רך והענין הוא כי הנה ג' מיני יצירות מעשייתות אות ה' והם ד' ד"ו וז' וגו' לזכר' אלו הם בגי' מ"ב ואמנם זכרון המילוי שבה תעשה ר"ך כי כשתמלא' ביודין כזה ה"ו ותכענה באופן זה ה"ו פעמים ה"ו יהיה בגי' רכ"ה וחס חסיר שרשה שהיא פ' פשוטה תשאר ר"ך והרי כי ה' ענמה נעשית מ"ב ונעשית ר"ך ותענין זכרו דקדיש בתרא תפילת שחרית דחול ושם זכרון ז' כוונות לב"ש זכרו שכליל שבת וע"ש כי שם נחבאר :

בין כל א' וא' זניקודו משונה מחזירו כנו' שם וז"ס חוץ' שבת בכל ד' עולמות שהם עסמ"ב. ולע"ד כי זה הדבר עתה הוא לפי שהוא זמן חזרת המלכות דאלי' בסוד נקו' קטנה תחת היסוד פכ"ש כנ"ל ולכן עתה ניתוסף הארה יתירה וחוס' שבת יתירה ומעלה מן חוץ' הא'. וסוד הדבר הוא לפי שבתחי' בעת קב"ש לא עלו העולמות רק כדרך עלייתם בימי החול בתחי' שחרית שהוא שעלו פנימיות ג"ר דעשיה והלבישו את חילוניות ג"ת דיע' וכן כיוצא בזה כל שאר המדרגות ואז אינו קדושת שבת ענמה רק חוץ' שבת אבל עתה שכבר הוא שבת ממש כנ"ל לכן עתה יכול לירד הארה דקדושת שבת מעו' לעו' והוא ענין ירדת ד' הארות של ד' היות עסמ"ב בניקודיהם הנ"ל בליל ו' ומשכיס הארעם מלמעלה למטה אבל בתחי' שחי' בחי' חוץ' בעלמא לכן לא היה אז רק בחי' עליית העולמות והכללותם ממטה למעלה :

ענין (ה) קדיש הא' שקודם הפי' ערבית יש בו כמה משונה מן כוונת הקדיש אשר בימי החול והוא כי בענין הקדישים של הפי' החול זכרון שם במקומו שש בכל קדיש ג' מיני העלמות בב' בחי' של מ"ב וב' בחי' כ"ח. והנה המ"ב הא' הוא נרמז בו' הוויין שי"ש בחיבו' וישתבח וישתפאר ויתרומם בו' גם יש ב' בחי' כ"ח כנגדו והם כ"ח אותיות שיש בחי' הא' שמה רבא מברך לעלם לעלמי' עלמיא ושם בתחי' החול נחבאר כוונת שם מ"ב וכ"ח האלו אבל עתה חיוני כי הנה ז' תי' יש בחי' יהא שמה רבא מברך לעלם לעלמי' עלמיא והם כנגד ז' אותיות אה"ה יה"ו שהוא סו' שם בן מ"ב דבריהם כעוד והם כסדרן אות א' דאה"ה במלת יהא ואות ס' דאה"ה במלת שמה פו' גם חיוני במילוי אותיותיהם וכולם בסוד מילוי הדין גם חיוני בו' השמות היוצאים מהם כנו' בענין קב"ש אבל אין סדרן עתה כסדרן קב"ש כי סדרן של אז היה באופן זה יה"ה. יה"ה בניקוד אלהים. מלפ"ן. יה"ה אדני. מלפ"ן. אלהים. אל. אבל סדרם עתה הם באופן זה יה"ה יה"ה בניקוד אלהים מלפ"ן יה"ה אדני אל אלהים מלפ"ן והטעם הוא כי אז היו מסודרין כפי סדר הכאחות ופיעתם זה בזה כנו' כר"מ בפ' יתרו ג' בפ' זכור את יום השבת לקדשו. אבל עתה סדרן הוא הסדר האמיתי שלהם כסדר הו' ספי' תחתו' ומש"ל בענין סדר ז' זכרות שיש בכל תפלה מתפללות השבת ומלא' כי במלת יהא חיוני לאות א' דאה"ה ולשם יה"ה ובמלת שמה חיוני לאות ה' ד' ולשם יה"ה בניקוד אלהים ובמלת רבא חיוני לאות י' ולשם מלפ"ן ובמלת מברך חיוני לאות ה' במילוי הדין ולשם יה"ה אדני ובמלת לעלם חיוני לאות ו' ולשם אל' ובמלת עלמי' חיוני לאות ה' במילוי הדין ולשם אלהים ובמלת עלמיא חיוני לאות ו' חסירה בלי יוד' או ה' אלף שבין ג' הוויין ולשם מלפ"ן ו' ותוין כי ב' כ"ח אותיות בו' תיבות האלו של יהא שמה רבא מברך לעלם לעלמי' עלמיא כנ"ל. ובז' שמות הנז' יש כ"ט אותיות כ"ח כנגד כ"ח אותיות הנז' ואות היסירה כנגד מלת אמון. גם חיוני כי הם ז' אותיות באה"ה יה"ו ובהם ז' שמות והם כנגד ז' תיבות שיש מן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי' עלמיא גם חיוני כי אז חוץ' האותיות של אה"ה יה"ו בהיותם במילוי הדין ז' כנו' והם כך אל"ף ס"ה יוד' ה"ה יוד' ה"ה וז' הנה הם עולים בגי' נשם א' קדוש הנק' טפטפ"ה. גם חיוני כי ב' שמות אה"ה יה"ו נפשוטין הם בגי' מ"ב והוא סוד שם בן מ"ב הנרמז בר"ת של וישתבח וישתפאר כו' שהם ז' ויין שמספרם מ"ב והרי נחבאר ענין מ"ב הא' שבה הקדיש. ובהנה כוונת שם בן מ"ב היה הוא לפי כי כל כוונת השבת ומילוי חוץ' סוד הבר' ובענין שאומרים זכרון הו' תעלה וישב על כסא כבודו. וגם הוא סוד מ"ש בס"ה בהקדמה דמלכא לבש לבושין דבר' זיומא דשבתא (ח) והנה אלו השמות של אה"ה יה"ו והו' שמות היוצאים מהם כולם הם זכרון וכן כל כוונת השבת הוא באלו השמות וכן הו' זכרות שיש בכל תפלה מתפללות השבת כוונתם היא בז' שמות האלו ג"כ ומ"ש לקמן בע"ה ואמנם כוונת שם בן מ"ב הכ' שיש בזה הקדיש כפי הכונה הרכיבה לכיון ביום שבת לא קבלתיו ממורי ז"ל :

ענין יולד דערבית והק"ש. דע כי כוונת כל התפילות והק"ש דליל שבת ודיים שבת אינה כמו הכוונות של התפי' והק"ש דימי החול אמנם לא קבלתי כוונתם ממורי ז"ל. **כוונת** ספוק ופרוש סוכה שלום עלינו כו' דע כי זכרון' אלו דיוול דערבית דשבת כולם הם בהיכלות הבריהם זכרון היכל הנוק' כמבואר אללנו בתפילת ערבית דימי החול ואין הפרש בין יולד זה דערב' דשבת לערבית דחול וזלמי' בענין מה שאנו מוסיפין לומר ופרוש סוכה של' בו' כמ"ש ענינו בע"ה אבל עכ"ל להורות כי יש חוץ' קדוש' עתה בליל שבת מכליל החול לכן נהגו לומר זכרון ק"ש בטעם ובחן טוב ובקול נעים לרמוז אל טעם הנמשך עתה מן הבינה הנק' טעם ה' כעוד. ואמנם אין שום חוץ' קדושה בכל אלו ההיכלות של ערבית רק בהיכל ק"ק דבר' הכולל ג"ר אשר הוא רמוז זכרון השכיבו כמבואר בתפי' ערבית דחול וע"ש היטב כי הוא נקרא מטתו

דגרות וביאורים: (א) פ"ח ס"ח משנת ד"ה וזל"כ: (ב) דק"ב: (ג) פכ"ל: (ד) כההין בן הוא בעפ"ה: (ה) בלי יוד וכלי אלף. פ"ח: (ו) א"ש הנה בלוח האלקים של ה'היה הנרמז במלת שמה לא נזכר בה כההין כמו ב' הדין התמורות ואולי הוא ס"ק וזכר גם להוכיח כנלפני. ח"ה עיין בלוח האלקים שהשתחיתו מפני כההין: (ז) דע דקדיש א' הוא במילוי הדין וקדיש של קודם העמידה הוא מילוי אלפין וקדיש של אחר העמידה במילוי יודין והו' דיה"ו מלא וז"ל אל"ף וקדיש בתרא במילוי יודין כילו. ט"ס: (ח) זל"ת שבת הוא סוד אצילות ולא כריאה. עיין ס' אמל"י ד"ו פ"ג אות קש"ם עיין דף פ"א שורה א' וז"ל אך כריאה בה מתנהג העולם בשבת וי"ש בו' והענין כי האצילות אינו מחלגם אז רק כ"הם דכריאה ובהם מנהיג העולם כו' עי"ה: (ט) פ"ח ס"ח משנת השבת:

מטתו של שלמה ובה סוד השכיבה וזה ההיכל הוא העולה עתה
 בג"ת דל"י ומתהפך ונעשה אל"י ממש וגמלא כי אין שום תוס'
 בעולם הבריאה וזלתי בהיכל סו' העליון שבו והוא המקבל עתה
 חוס' קדושה במלת ופרוס עלינו כו'. ונדע כי הנשמה היא מן
 הדבר' א"כ תכין עתה לקבל סוד הוס' נשמה שבך כנ"ל בענין
 ברטו באופן כי חוס' הקדושה בכל החלקים אינו רק בבחי' היכל
 ק"ק שבכל עולם העולה בשו' שלמע' ממנו ושם הוא בחי' ההוס'
 כנו' וגמלא כי ברכת השכיבה היא בהיכל ק"ק דבר' הנק' מטתו
 של שלמה ובה יש חוס' קדושה כי עתה נק' סוכת שלום כמ"ש
 ופרוס עלינו סוכת שלום כו'. ואח"ך העמידה דתפילת ערבית
 היא בעולם האל"י והרי נחבאר חוס' הנשמות מנחמת עליית
 העולמות. גם יש בחי' חוס' נשמה מבחי' הארה הנחוספת ב"א
 עתה והיא כי בברכו נכנסו בו ג' פרקים אמנעים דאורו' מקיפם
 דל' וזלס דאימא בלבד ונגמרו לכנס ביוצר דערבית אבל עתה
 מתחי' לכנס גם ג' פרקים אמנעיים דאורות מקיפ' דל' דללס
 דאבא באומרינו ופרוס סוכת שלום ונגמרים ליכנס ביוצלו של
 העמידה. והנה בערך ג' פרקים אמנעיים דל' דללס דאי' נקרא
 רוח כנ"ל בענין ברטו ובערך זה הג' פרקים אמנעיים דל' דללס
 דאבא נק' נשמה עם שאינו אל"א אמנעיים ולכן תכין עתה לקבל
 חוס' נשמה כנו' והרי נשלס חוס' רוח נשמה ושלשום מן הטוק'
 הנקרא' מדת לילה כנ"ל :

ונבאר

פ' מילות ופרוס סוכת שלום כו' מה עניינם והנה
 ביאורו תלוי במה שכתבנו כי עתה כבר (א) נכנסו
 בראש ז"א ג"פ התאין וג"פ אמנעיים דל' דללס דאבא ודאימא
 וכבר נגדל' ראש ז"א גדלו' רב כנ"ל כי אין ז"א עולה ואין אורו'
 מקיפין וירדים אמנם ראשו דז"א היא שנגדלת ועולה ערך מקום
 המקי' ומלכשת אותם ונדע כי זו הל' דללס הם סוד נה"י דאב'
 (ג) או נה"י דאימ' כמבואר אללנו (ח. ט) והנה בעוד אל"א האורות
 המקיפים נכנסים תוך רישא דז"א הנה האורות הפנימי' דמוחין
 דז"א שהוא ג' דללס נדחה למטה מדרגה אחר מדרגה כפי ירידת
 המוחין המקי' כדי לתת מקום אל האורות המקיפין שיכנסו ואלו
 גם הנה"י דאבא או דאי' שהם בחי' ג' דללס המלכשיים את המוחין
 הפנימיים גם הם נדחי' ויורדים למטה מדרגה אחר מדרגי' ונדע
 כי בבחי' בהיות בז"א המוחין הפנימיים בלבד הנה אז סיוס
 היסוד של אימ' היה אז מסהיימת בחזה דז"א ומשם ולמטה שהיו
 האורות מגולים ויולאים יעקב ורחל מן החזה דז"א ולמטה (ט)
 אבל עתה בכניסת האורות המקיפין לריך שירד היסוד דאימא
 למטה מן החזה. וכפ"ו יתמעטו קומתם של יעקב ורחל מאד למטה
 מן החזה ודבר זה גירשון גדול ובפרט בליל שבת וכדי לתקן דבר
 זה אלו אומרים ופרוס סוכ' כו' ובתחי' לריך שנבאר לך ענין היסו'
 דאי'. דע כי היסוד דאימא אינו כ"כ רחב עד שימלא כל רוחב
 החלל של גופו דז"א כי הנה גופו דז"א הוא רחב מאד אבל היסוד
 דאימא הוא כעין ליטור דק עומד בתוך חלל גופו דז"א באמנעו
 ונשאר אור פניו מדופני החלל שבתוך רוחב גופו דז"א. גם נדע
 כי בתוך זה היסוד דאימא הנחון בחזה דז"א כתיבו נחונין הרין
 עטרין דדעת הנק' חסדים וגבורות. ואע"פ שנתבאר אללנו כי
 הגבורות וירדות וניהנת בראש הנקבה עם כל זה שרשם העקרי
 נשאר שם תוך היסוד דאימא שאל"כ גם הוכר היה דעתו קלה
 דמיון הנקבה. והנה הגבו' הם בבחי' מדורה א' של אש בוטרת
 ומזקה עד מאד ובפרט להיותם סתומים שם תוך היסוד דאימ'
 לכן הם מתבערות ונדלקות שם יחד ומתחזק חומם וגמלא כי
 אינם יכולות ללאת מפי היסוד דאימ' לחוץ לפי ששם עומדים
 החסדים המתפשט' תוך ז"א והחסד המתפשט תוך הת"ת דז"א
 הנה הוא עומד שם באותו פתח פי היסוד וסוגרו וחותמו ולא די
 זה אלא כי גם החסדים היוולאים דרך פי היסוד דאימא כבר
 ביארנו כי הם מקדימים ללאת דרך שם ערס שיאלו הגבו' לפי
 שחסדים הם בחי' מים ולריכים הם ללאת בתחלה ומרחיבים כחם
 פי היסוד כסגולת המים הנובעים דרך נקבים זריים מרחיבים
 אותם ע"י יולאים ומתרחב פי היסוד ואלו אח"כ יולאות אחריהם
 הגבו' שהם אש. וגם עתם אחר כי הנה אע"פ ששלהביות הגבו'
 יולאות דרך פי היסוד הנה הוא דבר מועט (י) כי אותו הפה הוא

לך ורק מאד אבל מקום יולאת שלהביות הגבורות אינו אל"א דרך מחיות
 וכוהלי היסוד דאי' מן הלדדין ואותו החוס בוקע ויולא משם
 באותו חלל שיש בין דופני יסוד דאי' אל דופני גופא דז"א כי
 שם הוא מקום אור פניו בהתרחבות ושם מתקבלים כל אותם
 השלהביות מתחת כן עובר ויולא החוס החוץ שהוא דרך דופני
 גופא דז"א לחוץ ופוגעים ביעקב ורחל העומדים שם כנדע בבחי'
 פכ"פ וראשם מתחיל מנגד החזה דז"א עד למטה וכל אותם
 השלהביות לוקחים אותם יעקב ורחל וזה הם בחי' דריים קשים
 וגבו' חזקות. והנה עתה בהפילת ערבית דליל שבת הווצו הוא ביעקב
 ורחל כנדע ואין ראוי שיהיו כולם בחי' גבורות ודיין ובפרט בליל
 שבת ובפרט כי כל הווצו הוא בהם. (יא) גם יש בחי' אחרת
 הנ"ל כי עתה שנכנסו המקיפים ברישא דז"א גמלא כי היסוד
 דאימא שהיה נגמר במקום החזה ועתה לריך שירד עד למטה
 ועי"ז יערכו יעקב ורחל להתמעט מאד מאד כנ"ל. באופן שלתקן
 הבחי' האלו אלו אומרים ופרוס עלינו כו' כנו' וביאורו הוא כי
 הנה הת' הלריך לתקן כל הנו' הוא ששיפולי מחיות יסוד הבינה לא
 ניהים שיפשוטו ביושר וירדו למטה ממקום החזה דז"א כדי
 שלא יתמעטו. שיעור קומת יעקב ורחל אמנם אלו שיפולי מחיות'
 יסוד הבינה יתקלפו ויתפשטו בהתרחבות דרך הלדדין דגופא
 דז"א כדמוין שיפולי מחיות האלה שמתרחבו' והולכין באופן
 שמה שהיו מתפשט' דרך אורך גבוה יתפשטו ברוחב ועי"ז גם
 אם ירד היסוד דאימא יותר למטה לא יתפשטו דפנתו ביושר
 למטה אבל יתפשטו בהתרחבות ללדדי גופא דז"א ועי"ז ישארו
 יעקב ורחל בקומתם והרי נתקן הבחי' הא' ועי"ז נתקנה הבחי'
 האחרת והיא כי בהתרחב מחיות יסוד דאימ' אל התרחבות
 ללדדי גופא דז"א וגמלא כי אלו המחיות נוגעות בכתלי גופא
 דז"א ממש ומתדבקם שם ועי"ז נעשה שם כמין סוכה א' מועת
 חוס' השלהביות של הגבו' אשר באותו חלל שבין יסוד דאי' לגופא
 דז"א אינו יכול לירד למטה מן מקום החזה בתוך חלל גופא דז"א
 כי אותו הדופן שיפולי מחיות יסוד אימא שמתרחב אל הלדדין
 ומתקרב ומתדבק בדופני גופא דז"א נעשה כעין מסך וסבך אחד
 מפסיק שלא ירד החוס הזה ולמטה בתוך גופא דז"א שנת החזה
 ולמטה ועי"ז אין החוס הזה חוזר למטה דרך דופני גופא דז"א
 ולחון מן החזה ולמטה במקום אשר עומדים שם יעקב ורחל מבחוץ
 ועי"ז אינם עתה יעקב ורחל גבורו' חזקות כבראשונה והרי
 נתקנה הבחי' האחרת. וא"ת והרי כמו שהיה כח בשלהביות
 ההם לבקוע וללאת דרך דופני יסוד אימא ולחון גם יחי' בהם
 כח לבקוע שנית אוחי המסך הנעשה מהתפשטות והתרחבו' שיפולי
 מחיות יסוד דאי' וירדו למטה שם המסך. והתשובה היא כי אין
 בהם כח לבקוע כמה פעמים ולבקוע המסך שתי פעמים. עוד
 שענה אחרת יותר חזקה והוא כי בתחיל' שהיו הגבורו' מתקבלת
 בדוחק גדול תוך יסוד דאי' בקצו המחיות' ויולא לחון אבל אחר
 שכבר יולא לחון ויש להם שם מקום רחב להתפשט בגדדי היסוד
 דאימא בכל אותו החלל שבתוך רוחב גופא דז"א אינם בוקעות
 המסך לרדת למטה. וא"ת והרי בתחלה אמרנו שעם היותם
 שם באותו החלל הרחב תוך גופא דז"א עכ"ז היו בוקעים דופני
 גופא דז"א ויולאים לחון אל יעקב ורחל (ד) והתשובה היא כי אז
 היו החסדים המגולים (ה) ממלאים כל מקום החלל ההוא ולכן
 היו הגבורות בוקעות דופני גופא דז"א ויולאות לחון אבל עתה
 שגפרו המסך הנו' במקום החזה ואלו החסדים המגולים עמדו
 למטה מן המסך ונשאר המקום החלל אשר למטה מן המסך
 אל הגבורות והנה הם שם בהתרחבות ואינם לריכים לבקוע
 המסך ולירד למטה כדי ללאת במקום יעקב ורחל :

הנה עתה יעקב ורחל גבורו' חזקות כבראשונה והרי נתקנה הבחי' האחרת. וא"ת והרי כמו שהיה כח בשלהביות ההם לבקוע וללאת דרך דופני יסוד אימא ולחון גם יחי' בהם כח לבקוע שנית אוחי המסך הנעשה מהתפשטות והתרחבו' שיפולי מחיות יסוד דאי' וירדו למטה שם המסך. והתשובה היא כי אין בהם כח לבקוע כמה פעמים ולבקוע המסך שתי פעמים. עוד שענה אחרת יותר חזקה והוא כי בתחיל' שהיו הגבורו' מתקבלת בדוחק גדול תוך יסוד דאי' בקצו המחיות' ויולא לחון אבל אחר שכבר יולא לחון ויש להם שם מקום רחב להתפשט בגדדי היסוד דאימא בכל אותו החלל שבתוך רוחב גופא דז"א אינם בוקעות המסך לרדת למטה. וא"ת והרי בתחלה אמרנו שעם היותם שם באותו החלל הרחב תוך גופא דז"א עכ"ז היו בוקעים דופני גופא דז"א ויולאים לחון אל יעקב ורחל (ד) והתשובה היא כי אז היו החסדים המגולים (ה) ממלאים כל מקום החלל ההוא ולכן היו הגבורות בוקעות דופני גופא דז"א ויולאות לחון אבל עתה שגפרו המסך הנו' במקום החזה ואלו החסדים המגולים עמדו למטה מן המסך ונשאר המקום החלל אשר למטה מן המסך אל הגבורות והנה הם שם בהתרחבות ואינם לריכים לבקוע המסך ולירד למטה כדי ללאת במקום יעקב ורחל :

והנה יש עוד עתה בחי' תיקון אחר (י) והוא כי הנה נדע כי כשירדים החסדים ומתפשטים מן היסוד דאימא עד היסוד דז"א ואחר כך כשחוזרים לעלות הארתם ממטה למעלה כדי להגדיל את ז"א כנדע הנה הם בעלייחם ממטה למעלה מתחלקים לב' בחי' הבחי' הא' היא מה שחוזר ליכנס תוך היסוד עלמו דאי' מצפנים ועי"ז הם מגדילים לאותם החסדים הסתומים העומדים שם בפנים. וא"ת (י) ויכון שאראה זו העולה ממטה למעלה

הגרות וביאורים: (א) וא"ת לא לעיל כסוף כחם ונגמרו לכנס ביולו של העמידה ואין טובב שכבר נכנסו דמשתם לגמרי נכנסו בשרים וגבר הדעה זאת הרב ש"ס ותיקן בדוחק כי כיון שההילו לכנס הרי הוא כמו שכבר נכנסו: (ב) והוא תמוה כי ל' דללס הוא הוא ת"ת ולא נה"י ומלאכי בסוף הספר הנה"ה וז"ל ר"ל נה"י דתה"ת ומתיקן זאת והרב ש"ס גרס וז' דללס: (ג) עיין תורת חסד דף כ"ה ע"א שיעה ה' ועמוד ב' ד"ה ומה שכתב לעיל ודק ב"ן ע"א: (ד) שירוש והרי שאפילו שמונים הנכונות מתקיים רחב בוקעים מהיות יסוד דאחא לחון לחוץ החלל גופא דז"א וגם עיר דופי. גופא דז"א עלמו ללאת ליעקוב' העומדים העומדים מחוץ לגופא דז"א מן החזה ולמטה וז"ל יהיה בהם ג"כ עתה כח לבקוע המסך הנעשה משפולי יסוד אמא ולירד למטה: (ה) פ' חסדים דכ"ט נ"ה ות"ת העומדים שם אחר נלחם מתוך יסוד דאחא כחלל הנוף דז"א והשתא ה' שם בדוחק החסדים עם השלהביות היוולאים מיסוד דאחא (י) (י) פ' דת"ת א' שפנוד סני ש"ך נלון

ביאתה קידשת" ממשכיכם מוחין לנוקי" קידוש" הוא מוחין דחכמה. ומתחילים מכתר דנוקי.

אין נח"י דדכורא בגי ראשונית. אאלא זה נח"י דאמא שנכנס לז"א.

מה הכוונה "יורד הז"א". איור ירידה יש כאן? ז"א רק מקבל מוחין.

הגהה (ב) - חסר ששם יורד הז"א בנוקי. שמו ששון דף צ"ע"ד אות ו'. גם שער הכונות עני' ע"ב.

ג' תפילות - ערבית שחרית ומוסף.

צה זה שומרי השבת, אפשר לראות בהנהגות הגוביי את ג'. שומרי שבת הם אלו ששומרים זורגם משבת לשבת ולא בחו"ל.

ביאתה קידשת" ממשכיכם מוחין לנוקי" קידוש" הוא מוחין דחכמה. ומתחילים מכתר דנוקי.

מדיהם. לכאורה הנוקי כבר פב"פ עוד לפני התפילה ! והשקט מדרב על ומערכת חיצונית. ראה סו' ע"ד במערכת החיצונית. ראה סו' ע"ד בפנימיות היא עדיין בבריאה על מילת "ברוך"

גי"פ "שביעי" כנגד נצח, חוד ויסוד.

מדבר שמם = קלי

סדר תפילות ד' ימים ראשון עד יום הכיפורים (לפי הספד הרמ"א - ס'ל)

סדר תפילות ד' ימים ראשון עד יום הכיפורים (לפי הספד הרמ"א - ס'ל)	העניינות	תפילות	מציאות
הוא	י"ח	תפילה	י"ח תפילה
הוא	(ה) ויכול ג	(ה) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ו) ויכול ג	(ו) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ז) ויכול ג	(ז) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ח) ויכול ג	(ח) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ט) ויכול ג	(ט) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(י) ויכול ג	(י) ויכול ג	ויכול ג

סדר תפילות ד' ימים ראשון עד יום הכיפורים (לפי הספד הרמ"א - ס'ל)

סדר תפילות ד' ימים ראשון עד יום הכיפורים (לפי הספד הרמ"א - ס'ל)	העניינות	תפילות	מציאות
הוא	י"ח	תפילה	י"ח תפילה
הוא	(ה) ויכול ג	(ה) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ו) ויכול ג	(ו) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ז) ויכול ג	(ז) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ח) ויכול ג	(ח) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(ט) ויכול ג	(ט) ויכול ג	ויכול ג
הוא	(י) ויכול ג	(י) ויכול ג	ויכול ג

נק"ש דשחרית דחול בלמל ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבת הנק' מב"ד מבחי' נה"י דז"א שחס ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם ללא הו' יסוד דתימת הנעשים מוח' צ"ח וג' אחרונות הם נה"י דז"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחכור כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שחדע כי כפי מליחות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והנני מבאר לך סדר התפי' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראש' הם נה"י דדכורא ששם יורד הז"א (ה) וג' ברכותיה האחרונות הנה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הנוק' ועשין ג' מוחין מנה"י ענמם הנז'ל שם ג' ברכות ראשונ' :

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אכל לא בחפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקו לאומרו בג' תפילות דיום שבת בערבית ושחרית מוסף ובחפלת המנחה לא נתקן לאומרו ונעם הדבר הוא כמז"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ו יחד והוא כי בחפלת ערבית דליל שבת העליה הראש' היא כדי לקשר הנוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחר' שבו ובחפלת שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בחפלת מוסף ובחזר' כל אותם החפלת' הם כדי להעלו' את הנוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא ז"ו שוין ברימות' ועומדים במקום או"ף ולכן בכל חפי' מאלו החפי' הנה"י אלו אומר' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעל' כדי שישמח ע"ה ז"א בעלה וגם אהמנו צ"ה עם בני' שומרי השבת ג' אכל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הז"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיוקא דז"א כמ"ש במקומו ויק' שחר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך להם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מז"א וצ"ל השמחה היא בחוקה התפלה דמנחה ז"ו **כוונת** אחר קדשת כי והיא ברכה אמצעי' דתפילת ערבית דליל שבת ע"ה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם **מגד החכמה הנקב' קדש** והוא אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. **ענין העמידה** של תפילת חכין כי עד עתה היה המל' בחי' צנח' נקודה אחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעשה פר' בכל לרוב נה"י דז"א אשר נסתלקו ועמרו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעי' דז"א ונמצא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לנרץ רחל שדחזווג עם יעקב :

ונבאר עתה יוטנו שתיקו לאומרו בתוך העמידה וז' אחר העמידה וז' על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו בלי שבת א' בתוך העמידה כו' כ"ל ונודע הוא כי בכל פסם שאומר ויכולו יש בו ג"פ אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבחך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דז"א אשר עתה עולה ע"שם המלכו' רחל ומזדווגת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דז"א אכל הענין הוא זה וכו' יבארו ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי בנה בקב"ש **בשדה** או נה"י דז"א עלו למעלה וגשאר המקום פנוי וחלל במקומו ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם **נק' עיר ובתי** יושבו ובאותו מקום **חלל והפנוי נק' שדה** שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אכל איננו **מדבר שמם** ח"ו אכל הוא שדה ראו' לזריע' ונק' מקו' תחום שבת כמבוא' בחורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למקו' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם הוא שם נקרא בחי' מדבר שמם מדור הקלי' שזין בו ישוב וגם איננו ראו' לזריעה (ה) כדמיון השרה הראוי לזריעה וען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' משם ואש"פ שלטני ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' ענ"י אף בהיותה המל' במקום שהיא במקום הפני שיה' ביהמה

בחפי' נה"י דז"א ענ"י גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה/אכל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החינ' דנהגות וביאורים: א) פ' יעקב הנקרא ז"א: ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: ג) וכו' שומרי שבת שאנו בני ישראל משתרים הנוג מחול (שבת פס"ח ד) ח"ם חולי חסני שנתפלת המנחה מהו ג' הראשית והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין לנו מודיעים בחפלת המנחה ההנהגה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדחך ג' פעמים כנעל"ד: ה) אכל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה בחי' א' פ' הם בנה"י משיעור דילה ונלוח העמות שנספק הספר גרם לפי ששורה הקדמות נקרא שביעית משעור דילה: ו) פ' כנע"ל את ל' המכור יש י"ו אותיות וכנע"ל ל' כ"ג יש י"ד אותיות ונע"ל ל' פ"ו יש"ו משעור השבת:

כוונת הקדיש שאחר העמידה תכין משם ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה י"ז אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלקה ה"ו י"ד ה"ו י"ז והנה הוא בגי' יתקן ואמנם מ"ב בה' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזמור לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדיש האחרון תכין בו ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אכל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלקה ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בגי' רי"ח ותכין כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברכו ה' המבורך והם י"ו י"ד י"ה הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותו לעולם ועד כי הם יתירים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתם לקבל חוס' חלק הרוח דקדושה שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה כזה הברכו האחרון לקבל בידך חוס' הרוח וחוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת חוס' הרוח בברכו הא' אז"א שיקבל חוס' הגשמה ונפרוס סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך חוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת וכנסיסך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוק המקבל את הכלה בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אכל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמו' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דז"א מבחי' הפנימיות שבחס כנו' ובחפי' זו נקב' עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרושים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעל' גשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב תיבות וכנגד ג' שביעי שחס סוד נה"י דז"א שנעשו לה עתה משם מוח' מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביום השבת כל הספי' נקרא בשיעור מסתבא דיליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י וי"ח כך ביכולו הב' יהו בחגי' ואח"כ ביכולו הב' יהו בחכ"ד כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכין כי עתה נכנסין צ"ח ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דז"א מגד א' והו' בענין ז"א. ובענין טוק' תכין כי עתה מאירים חג"ח דז"א במוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החג"ח מלובשים תוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעי' וא"כ נמצא כי הנוק' איננה עולה עתה משם בחגי' אכל עכ"ז היא מקבלת הארץ מהם במוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכין שם בחגי' דז"א ונמצא כי יכולו הא' שקבלו מן נה"י היתה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון חזור סומק ירוק כנודע. עוד מנחתי דרוש אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו בלי שבת:

הנה ביכולו הא' של העמידה עולים חגי' דז"א שחס ג"פ שביעי הנו' ביכולו וכללים בחכ"ד וחכ"ד עולים בל' דללס דז"א וחכ"ד דבריהם עולים בנה"י דז"א דל"ו וכן כל המדרגות שהתחיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך ביכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דאז' לעלות בחגי' דל"ו כדי לקבל הארץ מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אכל חגי' נקרא מדת יום וחזור ענין זה:

והנה עתה בלי שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארנו במקומה בנה"י שם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אכל היא איה עולה. וז"ם ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול היא עולה משם בחגי' הנקב' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אכל עתה שאינה עולה עם ג' אמצע' עכ"ז יורדת הארה משם אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' משם אח"ך ביכולו הנו' של הקידוש מקבלת הארה מנה"י דז"א ע"ד חגי' בחגי' וז"ם מה שצריך לקבל הכוס בג' ידיו כמבואר אלטו וע"ש:

כוונת הקדיש שאחר העמידה תכין משם ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה י"ז אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלקה ה"ו י"ד ה"ו י"ז והנה הוא בגי' יתקן ואמנם מ"ב בה' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזמור לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדיש האחרון תכין בו ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אכל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלקה ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בגי' רי"ח ותכין כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברכו ה' המבורך והם י"ו י"ד י"ה הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותו לעולם ועד כי הם יתירים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתם לקבל חוס' חלק הרוח דקדושה שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה כזה הברכו האחרון לקבל בידך חוס' הרוח וחוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת חוס' הרוח בברכו הא' אז"א שיקבל חוס' הגשמה ונפרוס סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך חוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת וכנסיסך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוק המקבל את הכלה בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

כוונת הקדיש שאחר העמידה תכין משם ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה י"ז אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלקה ה"ו י"ד ה"ו י"ז והנה הוא בגי' יתקן ואמנם מ"ב בה' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזמור לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדיש האחרון תכין בו ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אכל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלקה ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בגי' רי"ח ותכין כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברכו ה' המבורך והם י"ו י"ד י"ה הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותו לעולם ועד כי הם יתירים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתם לקבל חוס' חלק הרוח דקדושה שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה כזה הברכו האחרון לקבל בידך חוס' הרוח וחוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת חוס' הרוח בברכו הא' אז"א שיקבל חוס' הגשמה ונפרוס סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך חוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת וכנסיסך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוק המקבל את הכלה בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

נהגות וביאורים: א) פ' יעקב הנקרא ז"א: ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: ג) וכו' שומרי שבת שאנו בני ישראל משתרים הנוג מחול (שבת פס"ח ד) ח"ם חולי חסני שנתפלת המנחה מהו ג' הראשית והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין לנו מודיעים בחפלת המנחה ההנהגה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדחך ג' פעמים כנעל"ד: ה) אכל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה בחי' א' פ' הם בנה"י משיעור דילה ונלוח העמות שנספק הספר גרם לפי ששורה הקדמות נקרא שביעית משעור דילה: ו) פ' כנע"ל את ל' המכור יש י"ו אותיות וכנע"ל ל' כ"ג יש י"ד אותיות ונע"ל ל' פ"ו יש"ו משעור השבת:

עולמות = חיצוניות. נשמות = פנימיות. קדש = חכמה.

קטע זה סותר הכל

וכ"י דדכורה וכמטט סנקראים דכורה יבן
 שבכרסא אי מהקרים החין דהכמה צרכה צי
 צג"ה צרכה גי דה"י יאלו מוהין דהכמה דכ"י
 דני סנקרא דכורה. כי המקיפין נקראים דכורה.
 ומ"ש ששם יורד כז"ה ר"ל יעקב סנקרא ז"ה
 איכו בללח והיובי צבורה ר"ל כאור כוורד
 ליעקב מלמענה למצבה יאורות סנוקי שסם צסוד
 אור הוצר מלמענה למענה נקריה עולה צבורה
 ח"י כפבוטו מ"ש ששם יורד כז"ה קאי על גסם
 דמוהין דני סנקראים ז"ה יורדים נכ"י דחג"ת
 וזכו דקאמט ששם יורד כז"ה ר"ג מיהין דז"ה.
 מהר"ג בד"ה ו"ו :

המלכות נמקומה הוא ג"כ צא"י חבל ג"כ
 ונשאר מקום הלל ונקרא תחום שבת אינו עניין
 נזכ דסוד תחום שבת הוא במקום העשיר
 הסתתונה צסוף מדרגת סקודש ומכ קשר
 ושיוכות יב לעניין זה כאן כ"י ז"ה :

תשובה

נראה דלשון זה מיידי צפני צחונת.
 צא"י יצ"ע מ"ש צויכולו עילה
 המלכות לנכ"י דז"ה ומזדווגה עם יעקב זה
 מדבר צא"י ומ"ש צקצ"ש אז עלו נכ"י דז"ה
 למעלה ונשאר מקום פנוי וחלל ונקרא תחום
 שבת זה מדבר על העשיר כי צקצ"ש ענו
 כחצ"ד עשיר לתנכ"י דליריה צמקום סה"ה גס
 הג"ת דעשיר עלו למקום חג"ה ונכ"י דעשיר
 ענו למקום חג"ה ונשאר מקום נכ"י דעשיר
 פנוי וחלל ונקרא תחום שבת שעולה העשיר
 נמעלה ממקומה ו"ד מדרגות עד קבלה שבת
 וזה סנוקס דו"ד מדרגות שנשאר ריקנות
 נקרא תחום שבת. מהר"ג בד"ה ו"ו :

רב"ח) שאלה

כחוצ צשכ"ו (ד"ע ט"ז)
 וז"ל כנה צויכולו כאי בל
 סעמידה עונים חג"ת דז"ה שסם ג"כ צניבו
 כנ"י ונכלים צחצ"ה והצ"ד עונים צ"ל דלנס
 דז"ה מ"כ ל"ע בלעני צעמוד אי כי דג"פ
 צניבי דויכולו כאי כס צחית נכ"י דז"ה
 שעולה סנוקי עד כס וכלן כי סהס צחית
 חג"ת בעינים לחצ"ד כ"י ז"ה :

תשובה

זה כגסון כחוצ עליו מלחסי דרום
 אחר קרוב אל כנז"ל נמלא זה
 כלשון אינו ממחרת"ן כי לא מלינו צליל שבת
 עניית חג"ת צחצ"ד ונפו דצני הרש"ש זי"ה
 שבי כ"ל הוא פרלוף צפ"ע צשגדל נכ"י דחג"ת
 גס פרלוף כנכ"י יתארך ויתגדל כחצ"ד צבו
 וולצב נכ"י דחג"ת וזכו עלייה נכ"י לחג"ת
 ואיך ר"ג עליוס ממש אלח חוספת מוהין
 יסגדלה. מהר"ג בד"ה ו"ו :

רב"ח) שאלה

כחוצ צשכ"ו (ד"ע ט"ז)
 וז"ל נמלא כי גי צרכות
 כהאשונות דעמידה כס נכ"י דאימא כעשין
 מוהין צז"ה וגי חחרונות דעמידה כס נכ"י
 דז"ה כעשין גי מוהין צנוקי וזכור כלל זה
 בכל כחפילות אפילו צחפלת החול וכו' והנו
 מצאר נך סדר חפנת ערציה דלול שבת וכו'
 כוס צחפנת ערציה דלול שבת גי צרכות
 הראשונים כס נכ"י דדכורה שסם יורד כז"ה
 וגי צרכות חחרונות שסם עולה סנוקי ע"כ ל"ל
 דצחלה כי גי צרכות הראשונות דעמידה כס
 נכ"י דאימא ואח"כ כי גי ראשונות כס נכ"י
 דדכורה שסם יורד כז"ה ועוד מ"ש גי צרכות
 ראשונות כס נכ"י דדכורה ישס יורד כז"ה
 ואינו מוצן מכו ככונה מה ענין ירידה זו כצר
 נצאר שאין ירידה לעולם ונח ענייכ אלח
 כז"ה נגדל ומלציש על צחית כמוהין דלי ומכ
 עניין עליית סנקצב ג"כ כ"י ז"ה :

תשובה

לעולם כשמשכין ויורדן המוהין
 לז"ה מחלצשים צנכ"י דאימא
 וזכו שכי גי צרכות ראשונות כס נכ"י דאימא
 ומ"ש שסם נכ"י דדכורה שסם יורד כז"ה ר"ל
 צחית המוהין שסם נכ"י דחג"ה דיספריה
 שסם טקיף ל' כנמשך פ"ה שבהס צערציה נקרא

ענין סעודות שבת

ר"ל) שאלה

כחוצ צנכ"ר סלוח (דו"ט ט"ג)
 וז"ל יכוין כי הוא דוגמת
 כללוח כאל"י וצנטינכ יכוין להמשיך שפע מל"ה
 שבוה ככסר דכללות כאל"י לא"ה חו"צ דכללות
 כאל"י וכו' שסם מלצישים ידו ל"ה שבוה כולל
 כל כאל"י ומכס ימשך כשפע חו"ץ דכללות
 כאל"י וכו' ויכוין להעלות ונרומס חו"ץ כנקי
 גופא דכללות כאל"י להנציש גא"ה וכו' דכללות
 כאל"י וינשחס לא"ה להנציש גא"ה וירידה
 דכללות כאל"י ע"כ מצוחר ככנ עסקנו צנכ"י
 ר"ה

פרקין של ל. שוכס
 בני שלבים. נח"י זה
 פרקין תתאין וזה
 יקרה בתפילת
 עמידה.
 (במערכת שסיימנו
 במנחה של ערב שבת
 היא מערכת ה-צ')

סידור תפלה דהרש"ש

קַעֲיָא מִן כָּל בְּרַכָּתָא שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

בכללום כ"ח חיבות שיש מן יהא שמים רבא וכו' עד בטלמא
יכוין להמשיך ללס דנרנח"י דנשמה דמוחין דגדלוס דאבא
לפרלויף, צינה דז"א דהיכל ק"ק (שסס א"א ונוק' וישסו"ס)
דילירא דז"א דאלי' דאלילות ודילירא :

אָמֵן

יכוין להמשיך ג' אלמי
נח"י דנרנח"י דמוחין דגיר
דקטנות דאבא

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לכחצ"ד דויק דז"א (שסס א"א ונוק'
וישסו"ס) דהק"ק דז"א דילירא דאלילות
דאלי' ודילירא.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

גם יכוין בכ"ח זה להמתיק הג"ר דקטנות דאבא סנו'.

כל צרכו הוא בצריאה ולהורות כי היכל ק"ק דילירא חזר להיות צריאה ממש
לכן יאמר צרכו שהוא בצריאה.

בְּרַכְוֵי יְהוּדָה יִיָּהּ יְהוּדָה יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא וְאֵו יוֹד הָא וְאֵו הָא

להמשיך כתר וחס"ן בג"ה דת"י דחג"ס דחג"ס דחילוניוס דחצו' לכתר וחס"ן
בג"ה דת"י דחג"ס דחג"ס דב"ן דמ"ה וב"ן דצינה דחילוניוס דז"א וסמל' לנוק' :

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

סידור תפלה להרש"ש

יכוין לקיים מ"ע דק"ש ולהמשיך כח לרחל לפלות עד מקום ז"א דאלילות ופ"י מ"ע זו יהיה לו כח להפלות מ"ן ולהוריד המוחין:

דיכוין במלח שמע לזכר ולהפלות מכלים דז"מ עם **הרפ"ח נילולין** המלוכזים בתוכם שם הז"מ דז"ק די"ס דפתי"ו וא"ח ונוק' ואו"ח ויסו"ס וז"ן ויטו"ר דאו"פ דאח' דג"פ כח"כ דה"פ נה"י דה"פ חג"ס דכללות ה"פ זיכה דז"ן מהיכל אהבה חסד דיסו"ס דזריאה. וזתי' שמע יכוין להמשי' ליעקב ורחל שפע והארה מנה"י דנה"י דחג"ס דפנימיות יסו"ס וזתי' ישראל יכוין להמשי' ללס דיניקה נה"י וחג"ס דה"פ נה"י דחג"ס דפנימיות יסו"ס וזאחד יכוין להפלות כל סמו' הנז' עד פ"ב ס"ג דא"ק בצדר המדריגות וכו' וכמש"ל :

שמע יחוד ה הו יה גי' ייא' דס"ג יאההויהה זיווג חילו' דאו"ח

פ"ב דע"ב מל' דחסד זירורי ז"ן דע"י ואבא זו"א	מדריגה שביעים יוד הי וין הי מדריגה חמישים זו'	יאההויהה בכסד
פ"ב דס"ג מל' דגבורה זירורי ז"ן דנוק' דפתיק ואימא ונוק' דז"א הכולל	יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי מדריגה ג' זו'	יאהדונהי בז"ת גי' כ"ד
פ"ב דמ"ה מל' דהנה"י זירורי ז"ן דא"ח ויס"ס ויעקב	יהוה יוד הא ואו הא מדריגה ז' שס"א ד'	
פ"ב דב"ן מל' דמל' זירורי ז"ן דנוק' דא"ח וסבוגה ורחל	י יהו יהו יהוה מדריגה ז' פנים דמל' יוד הו וו הוה	ס"ה גי' רפ"ח לחצר חלו הרפ"ח זס פנים דמל' זס ז"ן ופ"י זק' ש"מ

כלים דמ"ן טס מ"ן

גפס י | מנצפך | מנצפך י | מנצפך י | מנצפך י | מנצפך י | ע' מיסוד דאימא.

כח המטלה מ"ן והוא רוחא

רוח ווו יוד הו וו הוה מז'ס דאימא	גי' ע' מיסוד דאימא.
נשמה וד ה וו הוה	יוד הי ואו הי גי' ע

סידור תפלה להרש"ש

לְכַר אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ : הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן
 לְמוֹט הַגְּלָנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנו עַל־כְּמוֹת אֹיְבֵנו. וַיָּרֶם
 קַרְנֵנו עַל כָּד שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל־הַעֲשִׂישָׁה לָנוּ נְסִים נִקְמָה
 בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם.
 הַמִּכָּה בַעֲבָרְתוֹ כָּד־בְּכוּרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מֵהַתּוֹכֶם לְחֵירוֹת עֲזָרָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזֵרֵי
 יָם סוּף. וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם פִּתְחוּמוֹת
 טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
 וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
 עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּךְ. מִי כָמֹכָה
 בְּאֱלֹהִים יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ
 גּוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְקֹא : מַלְכוּתְךָ יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי
 אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְּנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד פָּקֵם הוֹדוּ וְהַמְלִיכוּ
 וְאָמְרוּ יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר
 כִּי סָדָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי אֶת־יַעֲקֹב וּגְאֹל מִיַּד
 חֲזַק מִמֶּנּוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי גְאֹל
 יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂפִיבֵנו אָבִינוּ הַיָּכֹל ס"ח כחנ"ד דיססו"ס וכו' לְשָׁלוֹם
 וְהַעֲמִידֵנו מִלְּכֵנו לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
 וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ וְתַקְּנֵנוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה
 מִקְּפִיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִתְּהַרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ וְהַיְגֵן בְּעֵדֵנוּ. מן

ופלוס וכו' עד השלוס ג' שביעי לויכולו דעמידס דלחש כמשכיס כחר ומחין כג"ס

סידור תפלה דהרש"ש

דח"י דחג"ס דה"פ חג"ס דחילו' דח"ס לכתר ומח"ן בג"ה דח"י דחג"ס דחג"ס
דזיכה דחילו' דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהֵי

יְהוָה

ולפי שנכנסים מוסיין אלו דחג"ס דח"ס דח"ס
דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס
למטה מהחזה ואם כך יהיה יהיו
נחשכים ראשי יעקב ורחל ומסמלאים
דינים ח"ו לפיכך יאמר ופרום שהוא
לשון חפלה ויכוין להחפלה ששיטור מה
שהיה ראוי לירד מ'סוד דח"ס דח"ס דח"ס
שלוש עד למטה מהחזה שלא ירד
אלא שיחפשו מחילותיו ברומב עד
הגיטס לדופני גופא דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס
ויהיו כאוהל וסוכה וישאר פי היסוד
דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס

לקבל תוספת נרח"י דח"ס ולכלול דח"ס
דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס דח"ס

וּפְרוּם מְחִילֵי יְסוּד דְחִימָא. עֲרִינֵנוּ
וְעַל יַעֲקֹב וְרַחֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם
עֵרְךָ עַד דּוֹפְנֵי גּוֹפָא דח"ס.

סוֹבֵת ויהיו כמו סוכת הסכך ויהי שם
מקום בחוק גופא דח"ס לגבורות
להחפשו ולא ילאו החולה ל ח"ס ורחל
אלא יקבלו הארה מחסדים שנתטכבו
מלהטלות למעלה ויהיו בחיגס רַחֲמִים

גמורים וְשָׁלוֹם בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָהנוּ הַפּוֹרֵשׁ
סוֹבֵת מְחִילֵי יְסוּד דְחִימָא הַנֶּקֶד שָׁלוֹם עֲרִינֵנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻת
לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: פִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

סידור תפלה להרש"ש

כו

ואח"כ יאמר הפטירה עד האל הקדוש מסידור הרש"ש ח"ד דס"ג פ"א ואח"כ יאמר
 אַתָּה בְּדִשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ: תִּכְבֶּיֶת מַעֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וּקְדִשְׁתוּ
 מִכָּל הַזְּמַנִּים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיִּקְדֹּשׁ יוֹד הִי וַיּוּ הִי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
 וַיִּשְׁכַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הַשְּׁבִיעִי מִדְּאִכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִכָּל מְדַאֲכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה:

חח"ן דחג"ס דחיל' דיש"ס כג"ה דחג"ס דחיל' דיש"ס

אֱהִיָּה	וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם	אֱהִיָּה
יְהוָה	הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ	יְהוָה
אֱהִיָּה	כסר ודס"י דחג"ס דחיל' דיש"ס	אֱהִיָּה
יְהוָה	אֱהִיָּה	יְהוָה
אֱהִיָּה	יְהוָה	אֱהִיָּה
יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יְהוָה

לכג"ה דחג"ס דחיל' דיש"ס לחח"ן דחג"ס דחיל' דיש"ס
 דכינס דחיל' דז"א דכינס דחיל' דז"א

לג' כלי זיכה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	לג' כלי זיכה
אלה אלה הא	יְהוָה יְהוָה	אלה אלה הא
אלה הא יוד אלה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יוד הו ואו הא
הא יוד הא	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	י יה יהו יהוה
אלה הא יוד הא	לכסר ודס"י דחג"ס דחיל' דיש"ס	יוד הא ואו הא
א ה י ה	דכינס דז"א	

לדעת
 יוד הו ויו הו
 יוד הו וואו הו
 יוד הו וו הו

סידור תפלה דהרש"ש

לחילוניות חב"ד. ופנימיותם לחילוניות מלכות דז"א. ופנימיותם לחילוניות נה"י דיליה. ופנימיותם לחילוניות חג"ס. ופנימיותם לחילו' חב"ד. ופנימיותם לחילוניות מל' דאו"א ופנימיו' לחילו' נה"י דילהון ופנימיו' לחילו' חג"ס ופנימיו' לחילו' חב"ד ופנימיותם לחילוניות מל' דאו"א לחילוניות מל' דאו"א ופנימיו' לחילו' חב"ד דיליה ופנימיו' לחילו' חג"ס ופנימיו' לחילו' חב"ד דאו"א לחילוניות מל' דעתיק ופנימיו' מל' דע"י לחילו' נה"י דיליה ופני' לחילו' חג"ס ופנימיו' לחילו' חב"ד דע"י ופנימיו' חב"ד לחילוניות עולם שלמעלה ממנו ע"ד הנו"ל. וכן ע"ד"ה עולים העולמות מדרגה למעלה ממדרגה עד א"ס:

וע"י אמירת פסוק הקטורת יכוין להעלות הקדושה מחוך הקלי' ולהעמידה בגבול קדושת העשיה להיות מוכן להעשות חילוניות למל' דעשיה כמשי"ח לקמן בס"ד:

ועתה יכוין להמטיך כחרים וחס"ן בג"ה דח"י דכחב"ד דפנימיות וחילוניות דתצונה עם ללמי המוחין שבהם. ובתוכם י"ג הויות ואהיה מקיפים בנקודתם

מי דצלם
דתבונה

הידועות די"ס שהם יחידות וחיות ונשמות ורוחות דנרנח"י דנח"י דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן לכחרים וחס"ן בג"ה דח"י דג"פ כחב"ד דב"ן דמ"ה ודב"ן דפנימיות וחילוניות דבינה דז"א. והם מקיפי **מ** דללס דתצו' והחג"ס דתצו' שהוא ה"ר נדחים לחג"ס דבינה דז"א והנה"י דתצו' שהם **צ** נדחין לנה"י דבינה דז"א.

אהיה

יהיה

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהיה

יהיה יהיה

יהיה

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהיה

יהיה יהיה

יהיה

אהיה

אהיה יהיה

אהיה

יהיה

יהיה יהיה

יהיה

אהיה

יהיה יהיה

אתה הוא (*)

שחקטירו

(*) ח"ה עיין להרב פתח עינים בדרך י"א ע"א וז"ל כל פרטי מס' הגמטריאות לא נמלא לא בשער הכוונות ולא בס' פע"ח ע"ס ולכן לא סדרום כאן.

סידור תפלה להרש"ש

סידור 4 דף לוי ע"ב

הו יוד יוד הה הא וו ואו הה הא אאלל אידהנויה
ליראה את ה' שולחן דוד, עבד א'

נְשַׁמֵּת כָּל חַי ר"ת נכח כמס' ג' הויות יהוה יהוה יהוה

כָּל חַי גי' חיים כמס' אהיה יהוה יאהיה

גם יכוין לשם אַטְמוֹן שהוא כמס' שם בין צהיטו מסחלק ליו ווין ויוד א'
כי הן"ן שבו נחשבת רק לך' אחת כי הצרה אחת להם.

אַטְמוֹן גי' ק"ו כמס' צ"ן כזה יוד דודו ון דודו גי' ק"ו

כז"ל גם יכוין ר"ת ופעם לו כחנת פסים גי' קו"ל להסיר הקול

אֵלֶּף הוּ יוֹד הוּ ס"ס ופעם לו כחנת פסים כמס' קס"א קמ"ג קנ"א

אֵלֶּף הוּ יוֹד הוּ פס ד' חיצות ופעם לו כחנת פסים

אֵלֶּף הוּ יוֹד הוּ

גם יכוין פסים נוסריקין פסקו"ן סגרו"ן
יהואל מספרו"ן

פְּסִקוֹן ניקו' ה' שפתי תפתח

יכוין ס"ג ורנו כנפי החיות וניקו' ניקו'

סַגְרוֹן

רְנוֹ שָׁמַיִם

יולא מפסוק זה אלי וְאַנְוֶהוּ הוא וניקודו

יְהוָה

בניקוד ר"ת הנה אָנְכִי שׁוֹלַח מִלֶּאֱחָד לְפָנֶיךָ

מִטְטֵרֶן

יכוין לקבל תוספת נפש יתירה דמלך הדכורה

יכוין להמשיך כחריש וג' קווי חח"ן צג"ה דח"י דה"פ כח"צ דפני' וחילו' דיס"ס
עם ללמי המוחין שבהם ובחוכם כ"ו הויות דפרלו' כח"צ צנקו' הידוע די"ס
שסס יחידות חיות ונשמות ורוחות דנרנח"י דנח"י דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן
ועליהם מקיפים כ"ו אהיה צנקודותיהם לכחריש וחח"ן צג"ה דח"י דה"פ
דג"פ כח"צ דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דפני' וחילו' דצינה דז"א. ויכוין להמשיך מל'
דכחריש וחח"ן צג"ה דח"י דה"פ דג"פ כח"צ דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דפני' וחילו'
צינה דז"א עם נפשות דיחידות וחיות ונשמות ורוחות דנרנח"י דנח"י דנשמת
לכחריש וחח"ן צג"ה דח"י דה"פ דג"פ כח"צ דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דפני' וחילו'
דצינה דיפקו"ר:

פנימיות